

ii. a nemzeti bíróság ezt követően megállapítja, hogy a módosított gyakorlat a nemzeti jogi szabályozás helyes értelmezését tükrözi;

iii. nemzeti és/vagy európai jogi elvek — ideértve a bizalomvédelem, az estoppel, a jogbiztonság és a visszaható hatály tilalmának elvét — és/vagy elévülési határidők megakadályozzák a tagállamot abban, hogy a korábban adómentesnek tekintett szolgáltatások után beszedje a HÉA-t?

(¹) A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról — közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításáról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.)

High Court of Justice (Chancery Division) (Egyesült Királyság) által 2010. május 26-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs kontra The Rank Group PLC

(C-260/10. sz. ügy)

(2010/C 209/40)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

High Court of Justice (Chancery Division)

Az alapeljárás felei

Felperes: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Alperes: The Rank Group PLC

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Ha a tagállam a hatodik HÉA-irányelv (¹) 13. cikke B. részének f) pontja által biztosított mérlegelési jogkörének gyakorlása során a szerencsejáték céljára használt bizonyos automatatípusokat (a továbbiakban: a III. rész szerinti pénznerő automaták) a HÉA-kötelessé tett, míg más ilyen automaták (amelyek magukban foglalják a rögzített nyerési esélyekkel működő fogadási terminálokat, FOBT-okat) tekintetében fenntartotta az adómentességet, és ha azt

állítják, hogy ezáltal a tagállam megsértette az adósemlegesség alapelvét:

i. meghatározó vagy ii. releváns-e a III. rész szerinti pénznerő automaták és a FOBT-ok összehasonlítása során, hogy

a) FOBT-ok olyan tevékenységeket kínáltak, amelyek a nemzeti jog alapján „fogadásnak” minősültek (vagy olyan tevékenységeket, amelyeket a releváns szabályozó hatóság a szabályozási hatáskörének gyakorlása céljából a nemzeti jog alapján „fogadasként” szándékozott kezelni), és

b) a III. rész szerinti pénznerő automaták által kínált tevékenységek a nemzeti jog alapján eltérő besorolás alá — nevezetesen a „szerencsejáték” körébe — tartoztak,

és a szerencsejáték és fogadás különböző szabályozási rendszerek hatálya alá tartozott-e e tagállam joga szerint a szerencsejáték felügyelete és szabályozása tekintetében? Ha igen, mik azok a különbségek a szóban forgó szabályozási rendszerek között, amelyekre a nemzeti bíróságnak figyelemmel kell lennie?

2. Annak meghatározása során, hogy az adósemlegesség elve az 1) kérdésben hivatkozott automaták egyes fajtái (FOBT-ok és a III. rész szerinti pénznerő automaták) tekintetében ugyanolyan adójogi kezelést követel-e meg, a nemzeti bíróságnak az általánosítás milyen szintjét kell alkalmaznia ahhoz, hogy meghatározza, a termékek vajon hasonlóak-e? Különösen, milyen mértékig lényeges számításba venni az alábbi problémákat:

a) hasonlóságok és különbözőségek a megengedett maximum tétek és nyeremények tekintetében a FOBT-ok és a III. rész szerinti pénznerő automaták között;

b) a FOBT-okkal csak olyan meghatározott, fogadásra engedélyezett helyiségben lehetett játszani, amelyek eltérőek voltak, és különböző szabályozási korlátozások hatálya alá estek, mint amelyek a szerencsejáték céljára engedélyezett helyiségekre alkalmazandóak (habár FOBT-okkal és legfeljebb két darab, a III. rész szerinti pénznerő automatával egymás mellett lehetett játszani ugyanabban a fogadás céljára engedélyezett helyiségben);

c) a nyerés esélye a FOBT-okon közvetlenül kapcsolódott a nyilvánosságra hozott rögzített nyerési esélyhez, míg a nyerés esélyeit a III. rész szerinti pénznerő automatákon néhány esetben egy eszköz módosíthatta, amely az idő teltével egy meghatározott százaléku megtérülést biztosított az üzemeltető és a játékos részére;

d) a FOBT-okon és a III. rész szerinti pénznerő automatákon elérhető formátumok hasonlóságai és különbségei;

- e) a FOBT-ok és a III. rész szerinti pénznyerő automaták közötti hasonlóságok és különbségek a játékos és a gép között lehetséges kölcsönhatás szempontjából;
- f) a fent hivatkozott problémákat az automaták játékosainak nagy része ismerte-e vagy sem, vagy ezeket relevánsnak vagy lényegesnek tekintette-e;
- g) a HÉA-szemponjú kezelésben tetten érhető különbség igazolható-e a fentiek bármelyikével?

3. Olyan helyzetben, amikor egy tagállam a hatodik HÉA-irányelv 13. cikke B. részének f) pontja által biztosított mérlegelési jogkörének gyakorlása során a szerencsejátékot mentesítette a HÉA alól, de a szerencsejáték céljára használt automaták meghatározott csoportjait a HÉA hatálya alá rendelte:

- a) élhet-e e tagállam a kellő gondosság kifogásával azon állítással szemben, hogy e tagállam megsértette az adósemlegesség elvét; és
- b) az a) pontra adandó igenlő válasz esetén mely tényezők relevánsak annak meghatározása során, hogy a tagállam jogosult-e vagy sem e kifogásra hivatkozni?

(¹) A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról — közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításáról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.)

Az Înalta Curte de Casație și Justiție (Románia) által 2010. május 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Gheorghe Kita elleni büntetőeljárás

(C-264/10. sz. ügy)

(2010/C 209/41)

Az eljárás nyelve: román

A kérdést előterjesztő bíróság

Înalta Curte de Casație și Justiție

Az alapeljárás résztvevője

Gheorghe Kita

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat (¹) 5. cikkének 3. pontját, hogy automatikusan, akár az elítélt hozzájárulása nélkül is helye van az olyan elítélt állampolgársága szerinti államba való visszatérésének (átzállításának), akit megelőzően európai elfogatóparancs alapján büntetőeljárás lefolytatása céljából adtak át, noha e hozzájárulást az elítélt személyek átszállításáról szóló európai Egyezmény feltételként írja elő?

(¹) HL L 190., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 34. o.

2010. június 2-án benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Cseh Köztársaság

(C-276/10. sz. ügy)

(2010/C 209/42)

Az eljárás nyelve: cseh

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: S. Pardo Quintillán meghatalmazott és L. Jelínek meghatalmazott)

Alperes: Cseh Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Cseh Köztársaság — mivel nem fogadta el azokat a törvényi és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a felszín alatti vizek szennyezés és állapotromlás elleni védelméről szóló, 2006. december 12-i 2006/118/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (¹), vagy legalábbis e rendelkezéseket nem közölte a Bizottsággal — nem teljesítette az említett irányelv 12. cikkéből eredő kötelezettségeit.

— a Bíróság kötelezze a Cseh Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az irányelv belső jogba való átültetésének határideje 2009. január 16-án lejárt.

(¹) HL L 372., 19. o.